

קיצור הדף היומי

יום חמישי, ו' בניסן תשפ"ב יבמות • לא

וכלן ט"ו עריות שהיו בהן קדושין או גרושין בספק - צרותיהן חולצות ולא מתייבמות.

זרק קדושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה - זהו 'ספק קדושין'.
כתב בכתב ידו ואין עדים, או אין בו זמן, או יש עד אחד - זהו 'ספק גרושין'.

ובגרושין לא שנה 'ספק קרוב לו..'

א. רבה: צרה בחזקת היתר לשוק אל תאסרנה מספק וא"צ חליצה.

אבל בקידושין לא אמרי' צרה בחזקת היתר ליבם ותתייבם - לחומרא.

בגירושין א"א 'לחומרא' לחשוש לגירושין, ותחלוץ שמא תתייבם.

ובקידושין אומרים 'לחומרא' לחשוש לקידושין, ולא תתייבם,

שאף אם תתייבם - אחזקה קיימא מעיקר הדין, ומותרת.

ויקשה: נפל הבית עליו ועל בת אחיו, ואין ידוע מי מת ראשון צרתה

חולצת ולא מתייבמת, ואין מעמידים על חזקתה להתירה לשוק,

ומתרץ: א. **מפולת לא שכיח ולא גזרו שאם מחמירים לחלוץ תתייבם.**

ב. **שבגירושין הערוה לפנינו, ומדצרתה חולצת יאמרו שביררו**

רבנן שהגט ודאי, אבל **במפולת יודעים שספק לרבנן.**

ויקשה מגירושין: זרק לה ספק קרוב לו או לה מגורשת ולא

מגורשת, שאם כהן - אסורה לו, ואם ערוה - **צרתה חולצת!**

ואין לתרץ: **שם בשתי כיתי עדים ד'ספיקא דאורייתא' ואין חזקה,**

ומשנתינו בכת אחת ד'ספיקא דרבנן' ומעמידים אחזקה, שמא תתייבם

דבשתי כיתי עדים הוא גם 'ספק דרבנן', דמדאורייתא 'אוקי תרי

להדי תרי, ואשה אחזקתה' ולמה להחמיר לחלוץ - שמא תתייבם!

כבר שטיא דזבין נכסי, ותרי ותרי אי כשבריא או שוטה מכר,

ואמר ר"א: 'אוקי תרי להדי תרי, וקרקע בחזקת בר שטיא.

ב. אלא לאביי: זה מלמד ע"ז שנה בקידושין ספק קרוב וה"ה לגירושין,

שנה בגירושין כתב ידו וכו' וה"ה לקידושין.

הקשה רבא: א"כ, מאי 'זהו ספק קידושין/ גירושין?

ג. אלא לרבא: מה שבקידושין ספק קרוב ה"ה בגירושין,

אלא שיש בגירושין שאין בקידושין, ו'זהו' דגירושין אגב דקידושין,

ו'זהו' דקידושין למעט 'זמן' בלבד שאינו בקידושין, **למה אינו?**

א. למ"ד תיקנו זמן בגט משום פירי - ארוסה אין לה פירי,

ב. למ"ד משום בת אחותו - רובם מקדשים בכסף,

והך דב'שטר עבד' תקנו זמן משום פירי רובם בשטר ולא בכסף.

ג. משום שלא יועיל, אם נשאיר אצלה תמחוק, אצלו - יחפה

עליה, אצל העדים - אם זוכרים יעידו, ואם לא - 'מפיהם' ולא מפי

כתבם, **משא"כ בגירושין לא תמחוק דשטר להצלתה בא.**

להנצחה